

İSLAMİ DAYANIŞMANIN ÇAĞRISI*

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

Kıymetli Hâdimu'l-Harameyn eş-Şerîfeyn Melik Abdullah b. Abdülaziz Âl-i Suûd Hazretleri -Hak Teâlâ kendisine sağlık ve afiyetler versin-,

Değerli Mekke-i Mükerrerme bölgesi Emîri Meş'al b. Abdullah b. Abdülaziz,

Saygıdeğer devlet erkânı, Muhterem ilim adamları,

Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Allah'a hamd ediyorum; bizleri kendi rızasına ulaştıracak çok yüce bir gaye için burada, Mekke-i Mükerrerme'de bir araya getirdi. Yine hamd ediyorum Allah'a ki, şu toplantıda bizleri değerli Kraliyet mensupları, devlet erkânı, çok kıymetli ilim adamları, ümmetin önderleri, araştırmacı ve mütefekkirler ile buluşturdu. Ayrıca burada, içinde barındırdığı tüm farklı milletleri, devletleri ve mezhepleri ile ümmetimizi ortak bir sözde birleştirme fırsatını bizlere bahşetti. Yani hesap gününe kadar, Allah'a iman, nebi ve resullerin en sonuncusu olan Muhammed b. Abdullah'ın (s.a.s.) peygamberliğini tasdik, Cenab-ı Hakkın Yüce Kitabına ve O'nun Yüce Peygamberinin sünnetine sımsıkı sarılma ve bizden daha evvel gelip geçmiş sahabe ve onların yolundan gidenlerin yolundan gitme sözünde bizi buluşturdu.

Yüce Kur'an'da da devamlı vurgulandığı gibi, İslam'ın insan tasavvuru, cinsiyetleri aşan bir tasavvurdur. Kur'an-ı Kerim'de tarif edilen "İslam ümmeti", hangi milletten, hangi renkten ya da hangi cinsten olduğuna bakmaksızın İslamî değerleri öğrenen, tasdik eden ve bu değerlere sımsıkı sarılan bir ümmeti ifade eder. Bütün kıtalarda yaşamakta olan ve kadınıyla erkeğiyle Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (s.a.s.) hidayetine tabi olmuş olan bütün Müslümanları bir araya getiren işte bu değerlerdir.

Çok değerli Kraliyet mensupları,

Çok kıymetli ilim adamları ve İslam Dayanışması Kongresinin değerli katılımcıları,

Burada şahsım ve kongreye katılan kardeşlerim adına, kıymetli davetinizden ve misafirperverliğinizden dolayı şükranlarımı arz etmek istiyorum. İslam ümmetinin birliği adına ümmetin âlimlerini çaba ve gayretlerini birleştirmeye davet eden; tek ümmet kültürü kavramını gerçeklik sahasına çıkarmayı, ümmeti zayıflatan ve birliğini bozan tehditlere ve engellere karşı koyabilmeyi amaçlayan; İslam devletlerini dayanışma, işbirliği ve yardımlaşmaya çağırın bu kongrenin hedeflerini gerçekleştirmede Cenab-ı Hakkın bizleri muvaffak kılmasını niyaz ediyorum.

İslam Dayanışma Kongresi, Rabbimizin ümmeti birliğe davet eden "Hep birlikte Allah'ın

ipine sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin”1 ayetinin emrine bir ittibadır. Bu ümmeti, bir uzvu rahatsızlandığında yüksek ateş ve uykusuzluk ile diğer uzuvlarının yardıma koştuğu bir bedene benzeten2 Hz. Peygamber’in tarifini hayata geçirmektir. Öncelikle kendi öz varlığını koruma, sonra çağın tehditlerinin üstesinden gelme, en son olarak da maruz kaldığı saldırıları savma gibi hayatını sürdüren her ümmetin üzerine vacip olan sorumlulukları yerine getirir.

Müslümanların geçmişte maruz kaldıkları tarihî savaşların çoğunluğu askerî idi. Fakat İslam ümmeti bugün çok daha büyük ve çok daha zor tehditlerle karşı karşıyadır. Zira İslam ümmeti birçok farklı siyasi devletler içinde ve birbirinden farklı, dağınık halde bulunan bir coğrafya üzerinde yaşamaktadır. Bugün ümmetin karşı karşıya bulunduğu tehditler, askerî, sosyal, ekonomik, kültürel, siyasî veya fikrî tehditlerden yalnızca bir ya da birkaçı değildir. Bizler Türkiye’de bir medeniyet olarak İslam’ın maruz kaldığı bütün tehditlere karşı mücadele vermekteyiz. Bu mücadelemizde temel aldığımız esas, İslam’ın bütün insanlığa bir hidayet rehberi olduğu mesajını; bölen değil birleştiren, yıkan değil yapan sevgi mesajını hikmet ve güzel öğüt içeren dinî, kültürel ve fikrî bir üslupla insanlara sunmaktır.

Bu kongrenin yapılması, Müslümanların sağlık ve esenlik içerisinde yaşayabilmesi adına İslamî bir ihtiyaç ve insanlık ile kardeşliğin gerektirdiği bir zorunluluktur. Müslümanların ortak bir noktada birleşmesi dinin ve ayrıca mirasçısı olduğumuz medeniyetin üzerimize yüklediği bir mecburiyettir. Bu zorunluluk, Müslümanların dünyanın doğusunda ve batısında karşı karşıya kaldığı tehditler ve musibetler oranında özellikle de İslam’a ve Müslümanlara karşı saldırıların dünya çapında arttığı şu son dönemde daha da artmaktadır. Dinî savaşlar, etnik temizlik ya da işgal adı altında Filistin, Myanmar, Burma, Orta Afrika ve Nijerya gibi pek çok yerde Müslümanların katledildiğine dair haberler işitmekteyiz. Fakat bunlardan daha acı ve daha yürek yakıcı olanı ise, Suriye’de, Irak’ta, Afganistan’da, Pakistan’da olduğu gibi Müslümanların aynı ümmetten oldukları kardeşleriyle hatta daha çok kendi milletinden ve kendi vatanından olanlarla yaptıkları savaşlardır.

Değerli Kraliyet mensupları ve muhterem ilim adamları,

Düzenlemekte olduğunuz bu kongre, ümmetin hakiki ve büyük tehditlerle karşı karşıya kaldığı bir zamanda gerçekleşmektedir. Fakat bu, İslamî dayanışmanın temellerini güçlendirmeye yönelik gerçekleştirilen ilk kongre değildir. Ama burada sunulan araştırmalar, tebliğler, Müslümanların kendi ülkelerinde ve mülteci kamplarında maruz kaldıkları fitne ve savaşlara çare olmak üzere atılması gereken fiilî adımlara dair açıklamalar bu kongreyi diğerlerinden ayırmakta, öne çıkarmaktadır.

Burada samimi çaba ve gayretler sarf etmektesiniz ve İslam âleminin sıkıntısını çektiği bir kısım krizleri ve sorunları ele alıyorsunuz. Fakat bizim bugün burada görmeyi arzu ettiğimiz şey İslam âleminin meselelerinin, içinde İslam dayanışmasının da yer alacağı bir anlayış içinde daha kapsayıcı bir vizyonla ele alınmasının devam ettirilmesidir. Hangi sebeple, hangi duyguyla ya da hangi bakış açısıyla olursa olsun, bir mesele ele alınırken

diğeri göz ardı edilmemelidir. Müslümanların Suriye’de, Mısır’da, Irak’ta yaşadığı dramlar, üzerlerine ışıkların daha fazla çevrildiği diğer bölgelerdeki Müslümanların yaşadığı dramlardan daha az önemli değildir. Bizler, Müslüman olmasalar bile, kurbanları mazlum olduğu ve yardıma ihtiyaç duyduğu sürece, hangi dram olursa olsun ayırım gözetilmemesini istiyoruz. Zira biz, “Zalim de olsa mazlum da olsa kardeşine yardım et; zalime yardım da onun zulmüne engel olmaktır”³ nebevî kaidesinin esas olduğunu düşünüyoruz.

Değerli Kraliyet mensupları ve kıymetli konuklar,

Bizler, İslam’ın medeniyet merkezli bir vizyon ile sunulmasını; İslam’ın, o sarsılmaz temellerinden hareketle anlaşılmasını; modern dünyaya Müslüman ya da gayr-ı Müslim fark etmeksizin bütün insanlığın anlayabileceği bir insani ve İslami hitap ile aktarılmasını istiyoruz. Bizim çabamız, İslam’ın medeniyet anlayışının gayr-ı müslimlere takdiminde, seviyenin, Müslümanlara yönelik yapılan takdimden daha düşük tutulmamasına matuftur. Çünkü bugün dünyada artık ne coğrafi bölgeler ne de siyasi sınırlar insanları birbirinden ayırabilmektedir. Türkiye devletinin coğrafi sınırları itibariyle Avrupa’da bulunması, ona bir taraftan medeniyet kimliğini muhafaza etme; medeniyet temelli bir İslami bakışı takdim etme ve şuurlu bir medeniyet vizyonu üzerinden Avrupalılarla buluşmaya çalışma; dini, kimliği, Müslümanlığı ve tarihi ile övünç duyma mecburiyeti vermektedir. Diğer taraftan da modern dünya medeniyetinin vizyonu ve müspet insani yönelimleri itibariyle İslam medeniyeti kimliğiyle uyuşan değerlerini içine alma mecburiyeti yüklemektedir.

Bunların yanı sıra hedeflerimizden biri de kız ve erkek gençlerimizin İslam’ın medeniyet merkezli vizyonuna sahip olmaları ve dine davet eden birer birey olmadan önce dinleri hakkında şuur sahibi birer birey olmalarıdır. İslam hakkında şuur sahibi olmak, İslam’a davetten önce gelir. Nitekim Emîru’l-Müminîn Hz. Ömer’in “İslam’ı öğretmeden evvel kendiniz öğreniniz” dediği nakledilir. Bu noktadan hareketle medeniyet merkezli bir İslam vizyonunun şu çağda bizim kültürel silahımız olması için çaba göstermemiz gerekir. Dinini en güzel şekilde şuur, fikir ve kültür silahı ile savunamayan kimsenin, hangi türden olursa olsun, başka bir silahla onu savunabilmesi mümkün değildir.

Değerli Kraliyet mensupları ve kıymetli ilim adamları,

Güzel sonuçlar vereceğini düşündüğüm bu kongrede ilmimiz ile amelimizi şu esaslar üzerinde birleştirmeye muvaffak olduğumuzu düşünüyorum:

Planlamanın yanı sıra dinî, ilmî ve aklı araştırma,

Metotlar ile iletişim yollarında tecdit ve yenilenme,

Ümmetin birliği ile ilgili meseleler üzerinde fikir teatisinde bulunma ve ortak cevaplar arama maksadıyla kendi ülkelerimizde, bölgemizde ve İslâm âleminin tamamında var olan yetenekleri harekete geçirme. Bunu yaparken de İslam ümmetinde mevcut olan maddî ve insanî kaynakların tümünden istifade etme.

Burada hedefimiz yalnızca durum ve şartları gözden geçiren bir çalışma yapmak değildir; daha iyi, daha güçlü ve daha barışçıl bir geleceğe bakan, etkili bir çalışma ortaya koymaktır. Şüphesiz kongremiz gelecekte yapılacak bu yöndeki çalışmalara katkı sağlayacaktır. Çünkü hepimizin hedefi aynıdır: Bu dine hizmet etmek, Yüce Allah'ın sözünü yüceltmek ve Müslümanlar üzerindeki zulmü ortadan kaldırmak!

Sözlerimin sonunda mühim bir noktaya daha işaret etmek istiyorum. Bu gibi kongrelerin düzenlenmesi şüphesiz ki önemli ve faydalıdır. Fakat bundan daha önemlisi, sorunları bizzat yerlerinde çözecek uluslar arası heyetlerin kurulmasıdır. Âlimlerimiz kurulacak bu heyetlerde etkin roller üstlenmelidir ve İslam ümmetinin birliğini koruma yolunda güzel çıktılar açan geçmişteki âlimlerimizin yolunu takip etmelidir.

Yüce Allah'tan, omuzlarımıza yüklenmiş emaneti ve yüklenmiş olduğumuz bu mesuliyeti yani İslamî dayanışma mesuliyetini hakkıyla yerine getirmede bizlere ve sizlere yardım etmesini niyaz ediyorum. Bizlerin ve sizlerin söz ve fiillerinin Cenab-ı Hakk'ın rızasına muvafık olmasını, birbirimizin gönüllerini ve ümmetimizi hoşnut etmiş olmayı niyaz ediyorum. *“De ki: Çalışın, yapın. Yaptıklarınızı Allah da, Resûlü de, müminler de göreceklerdir. Sonra gaybı da, görülen âlemi de bilen Allah'ın huzuruna döndürüleceksiniz. O da size bütün yapmakta olduğunuz şeyleri haber verecektir.”*⁴

Misafirperverliğinizden ve bu güzel organizasyondan dolayı şükranlarımızı yineliyorum.

Şüphesiz en doğru yola eriştirecek ve muvaffak kılacak Cenab-ı Hak'tır.

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

*II. Uluslararası İslam Konferansı Konuşma Metni, 4 Mart 2014 / Mekke

Kaynaklar:

- 1- Âl-i İmrân, 3/103.
- 2- Müslim, Birr ve sıla, 66.
- 3- Buhârî, Mezâlim, 4.
- 4- Tevbe, 9/105